

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #313

**ΔΥΟ « ΝΕΑ » ΕΡΓΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΜΕ 5 ΕΚΑΤ. ΕΥΡΩ**

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Η ιδιαίτερη πανσέληνος του Σεπτεμβρίου

ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ του θερισμού του Σεπτεμβρίου 2024 θα είναι μια ιδιαίτερη Πανσέληνος. Εκτός του ότι είναι μια ελαφρώς μεγαλύτερη από το μέσο όρο «υπερπανσέληνος», η πανσέληνος του Σεπτεμβρίου θα «βιώσει» επίσης μια μερική έκλειψη Σελήνης όταν ανατείλει το βράδυ της 18ης Σεπτεμβρίου.

<https://typos-i.gr/article/h-idiaterh-panselhnos-toy-septembrioy>

2 Υπεράνω πάσης κριτικής

ΜΕ 11 ΓΚΟΛ «φιλοδώρησε» ο ΠΑΣ Γιάννινα τον Σπάρτακο Γραικοχωρίου, σε ένα ματς για το Κύπελλο Ελλάδας. Το παιχνίδι είναι υπεράνω κριτικής, ο ΠΑΣ ωστόσο έδειξε ορεξιάτος και σοβαρός.

<https://typos-i.gr/article/yperanw-pashs-kritikhhs>

3 Φεστιβάλ ΕΗΜ: Αλλαγή τελευταίας στιγμής

ΣΤΟ ΕΗΜ MUSIC Festival που θα γίνει στα Λιθαρίτσια στις 9-10 Σεπτεμβρίου, τη δεύτερη μέρα θα εμφανιστούν οι Two Hamors, ο Κώστας Κωσταδήμας και ο Μιχάλης Μπουγάς δηλαδή, καθώς οι Ask Tomorrow δεν θα μπορέσουν να παίξουν, εξαιτίας ενός προβλήματος υγείας.

<https://typos-i.gr/article/festival-ehm-allagh-teleytaias-stigmhs>

4 Δρόμοι καινοτομίας χωρίς... ίντερνετ, στα Γιάννενα

https://typos-i.gr/article/dromoi-kainotomias-xwris-internet-sta-giannena#google_vignette

Ο Τύπος χρειάζεται τη στήριξή σας

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr, είναι ένα ανεξάρτητο, συνεταιριστικό μέσο ενημέρωσης στα Γιάννενα, με τρεις εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης.

Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι δεδομένο στα ΜΜΕ.

Είναι επίσης ένα μέσο ενημέρωσης που θέλει και επιδιώκει να βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στους αναγνώστες και τις αναγνώστριές του. Γιατί το αναγνωστικό κοινό είναι πάντα αυτό που τελικά έχει τον τελευταίο λόγο. Και έτσι πρέπει. Αυτό που θέλουμε, είναι προοπτικά να βασιζόμαστε αποκλειστικά στις συνδρομές των αναγνωστών και αναγνωστριών μας.

Η επιβίωση της δημοσιογραφίας, πόσο μάλλον σε τοπικό επίπεδο, δεν είναι εύκολη υπόθεση.

Με την προϋπόθεση της αλληλεπίδρασης και της συνειδητοποίησης του πραγματικού ρόλου ενός μέσου ενημέρωσης, ο «Τύπος Ιωαννίνων» ζητάει τη στήριξή σας.

Τη στήριξη του καθενός και της καθεμίας από εσάς που μας διαβάζει τόσα χρόνια και που μας εμπιστεύεται.

Κάνοντας μια συνδρομή μέσω του **Patreon**, με 5 ευρώ το μήνα, στηρίζετε την ύπαρξη του typos-i.gr και όλων των πραγμάτων που δημιουργούμε.

Από τις καθημερινές ειδήσεις και την ενημέρωση, μέχρι τις εκδόσεις, τα ντοκιμαντέρ κ.ο.κ.

Για να κάνετε τη συνδρομή, πατήστε το κόκκινο «κουμπί» στο τέλος του άρθρου ή απλά, τον εξής σύνδεσμο: https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true

Μέσω του Patreon, μιας πλατφόρμας στήριξης δημιουργών περιεχομένου, θα μπορείτε να βλέπετε είτε αποκλειστικό περιεχόμενο, άρθρα που ανεβαίνουν μόνο εκεί δηλαδή και όχι δημόσια, είτε να έχετε πρόσβαση νωρίτερα σε podcasts, ψηφιακά έντυπα, είτε να συμμετέχετε σε κληρώσεις για θεάματα που γίνονται στα Γιάννενα.

Επίσης, μπορείτε εκεί να δείτε όλο το **ντοκιμαντέρ By the Lake**, για τη μουσική σκηνή των Ιωαννίνων μεταξύ 1975-1995, αλλά και να κατεβάσετε **δύο ψηφιακές εκδόσεις** του Τύπου Ιωαννίνων.

Επιπλέον, κάθε συνδρομητής-τρια θα λάβει έναν κωδικό έκπτωσης για τον επόμενο τόμο «**25+1 ρετρό ιστορίες**» που θα κυκλοφορήσει το 2024.

Ουσιαστικά, μέσω του Patreon, κάνετε μια πάγια εντολή για κάθε μήνα μέσω της τραπεζικής σας κάρτας. Δεν πρόκειται να σας ζητηθούν τραπεζικοί κωδικοί ή ο,τιδήποτε προσωπικό. Το Patreon είναι μια αναγνωρισμένη και ασφαλής πλατφόρμα στήριξης δημιουργών.

Αν έχετε πρόβλημα στην εγγραφή, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας με mail ή στο messenger της σελίδας του Τύπου στο facebook, για πληροφορίες.

 BECOME A PATRON

Οι Μελιγγοί και... οι Μηλιγγοί

[ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ]

Οι Μελιγγοί είναι ένα χωριό του Δήμου Δωδώνης, χτισμένο στους πρόποδες της Ολύτσικας.

Η πρώτη επίσημη ονομασία του χωριού, όπως αυτή καταγράφηκε σε ΦΕΚ το 1919, ήταν «Μελιγγούς». Η ονομασία διορθώθηκε (κι έγινε «Μελιγγοί») το 1940. Το τοπωνύμιο συναντάται και με άλλους τύπους, όπως Μελιγκοί, Μηλιγκοί, Μελιγκούς, Μηλιγκούς, Μηλιγγοί.

Κάποιες βιβλιογραφικές αναφορές συνδέουν την προέλευση του τοπωνυμίου με το σλάβικο φύλο των Μηλιγγών. Οι Μηλιγγοί ήταν μια σλάβικη φυλή που εγκαταστάθηκε τον 8ο αιώνα στην Πελοπόννησο, στις δυτικές πλαγιές του Ταύγετου. Την ίδια περίοδο, στις ανατολικές πλαγιές του βουνού, εγκαταστάθηκαν οι Εζερίτες, μια συγγενική φυλή των Μη-

λιγγών. Τον 10ο αιώνα, ξεκίνησε δε ο εκχριστιανισμός τους. Ωστόσο, η σύνδεση των Μηλιγγών με το ηπειρώτικο τοπωνύμιο έχει αμφισβητηθεί λόγω και της δυσκολίας να ετυμολογηθεί από τα σλαβικά.

Ο καθηγητής γλωσσολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Κώστας Ευ. Οικονόμου αναφέρει καταρχάς ότι το τοπωνύμιο πρέπει να θεωρηθεί κυριώνυμο, και δη ανδρουνυμικό «Μελιγκούς».

Από και πέρα, όπως σημειώνει, η αρχική προέλευση εντοπίζεται στο προσωνύμιο «Μελίγκος ή Μελιγκός». Όσο για τη σημασία του, τα πράγματα είναι μπερδεμένα. Ο Κ. Οικονόμου καταθέτει την εξήγηση του λεξικογράφου Δημήτρη Γεωργακά (1908-1990), σύμφωνα με την οποία η λέξη «Μελίγκος» προέρχεται από το επίθετο μελικός=μελιχρούς, καφετής. Αλλά και σε αυτή την περίπτωση, υπάρχει αμφισβήτηση.

[ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ]

Πνευματικό Κέντρο Δήμου Ιωαννιτών και Πνευματικό Κέντρο Κατσικά: δύο κτίρια στα οποία εδώ και ενάμιση χρόνο γίνονται εργασίες συνολικού κόστους 5 εκατ. ευρώ, δύο χώροι πολιτισμού που, σε επίπεδο σχεδιασμού τουλάχιστον, έχουν θέσει νέους στόχους.

Η υλοποίηση των στόχων τους εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τον τρόπο που ο Δήμος Ιωαννιτών θα διαχειριστεί τα κτίρια αυτά την επόμενη μέρα. Αν θα καταφέρει να τα μεταμορφώσει σε πραγματικά «ζωντανούς» χώρους και χώρους δημιουργίας, με το δεδομένο της βελτίωσης των υποδομών.

Το Πνευματικό Κέντρο, κάτω από τα Λιθαρίτσια, είναι αυτό που στεγάζει την κεντρική σκηνή της πόλης των Ιωαννίνων. Εκεί που γίνονται οι μεγάλες εκδηλώσεις, καθώς η αίθουσα είναι 630 θέσεων. Όλο το υπόλοιπο κτίριο χρησιμοποιούνταν, όμως, για τη διοίκηση.

Η «συμβίωση» με τη διοίκηση σταματάει. Το έργο της «ενεργειακής και λειτουργικής αναβάθμισης» του κτιρίου, που χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ, έρχεται να καταργήσει αυτή τη συνύπαρξη και να υπενθυμίσει ότι το Πνευματικό Κέντρο χτίστηκε αρχικά για να γίνει ένας χώρος συναυλίου του Ωδείου. Και αυτός ο αρχικός προορισμός επανέρχεται στο κτίριο (με εξαίρεση τον χώρο του Δημοτικού Ραδιοφώνου, το οποίο παραμένει ως έχει).

Το κτίριο, εσωτερικά, παρουσιάζει μια πλήρη εργοταξιακή εικόνα ανακατασκευής των χώρων, εξασφάλισης της προσβασιμότητας (εντυπωσιακή μια υπερυψωμένη γέφυρα που συνδέει την αίθουσα πολλαπλών χρήσεων με το ασανσέρ, που επίσης ανακατασκευάζεται, και το κλιμακοστάσιο) και της ενεργειακής αναβάθμισης (κέλυφος, σκιάδια, φωτοβολταϊκό σύστημα που έχει εγκατασταθεί ήδη αλλά δεν έχει συνδεθεί ακόμα).

Σύμφωνα και με τη μελέτη, δημιουργούνται νέες αίθουσες διδασκαλίας για το Ωδείο με σύγχρονες προδιαγραφές και χώρος προβών για τη Φιλαρμονική και τη Συμφωνική Ορχήστρα, ανακαινίζεται ο εκθεσιακός χώρος και δημιουργείται μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων (εκεί που ήταν η Διεύθυνση Νεολαίας και Άθλησης).

Δύο σημαντικές παρεμβάσεις θα γίνουν όμως και στη σκηνή, στην οποία είχαν γίνει εργασίες εκσυγχρονισμού το 2015. Στη σκηνή λοιπόν θα τοποθετηθούν ένα ακουστικό κέλυφος ορχήστρας και ένας μηχανισμός ανύψωσης-υποβιβασμού του προσκηνίου.

Το ακουστικό κέλυφος αποτρέπει τον ήχο που παράγεται στη σκηνή, να διαχέεται

Οι εκδόσεις του Τύπου Ιωαννίνων και της ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ

«25+1
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»

«25+2
ΡΕΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ»

«ΟΙ 'ΑΠΟΣΤΑΤΕΣ'
ΤΑ ΡΕΝΤΖΕΛΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ»

ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δύο «αθόρυβα» έργα πολιτισμού

στο πίσω μέρος και στα πλαϊνά μέρη, και κατ' επέκταση μεταφέρει με ευκρίνεια τον ήχο στο κοινό, χωρίς μάλιστα να απαιτείται η χρήση μικροφώνων. Το κέλυφος αυτό θα μπορεί να «αποσύρεται» όταν η σκηνή φιλοξενεί μια μη μουσική εκδήλωση.

Το προσκόνιο πλάτους περίπου 2 μ. (το τμήμα μπροστά από τη σκηνή που βρίσκεται στον χώρο της πλατείας) είχε σχεδιαστεί για να φιλοξενεί το πιτ μουσικών. Δεν λειτούργησε όμως ποτέ με αυτόν τον τρόπο. Με την εγκατάσταση του μηχανισμού ανύψωσης-υποβιβασμού του προσκονίου, η σκηνή μπορεί να μεγαλώνει (με το δεδομένο ότι το ακουστικό κέλυφος θα περιορίσει τον χώρο της υπάρχουσας σκηνής) για να φιλοξενεί μεγάλα ορχηστρικά σχήματα. Επιπλέον, το προσκόνιο μπορεί να λειτουργήσει και ως πιτ μουσικών, ανάλογα με την παράσταση.

Στην ίδια εργολαβία, εκτός από το Πνευματικό Κέντρο, «συμμετέχει» και το κτίριο του παλαιού Δημαρχείου, εκεί που σήμερα στεγάζεται το Δημοτικό Ωδείο. Τα δύο κτίρια συνδέονται εκ των πραγμάτων. Με τη μεταφορά του Δημοτικού Ωδείου στο κτίριο του Πνευματικού Κέντρου, στο παλιό Δημαρχείο, στην οδό Μπιζανίου, θα μεταφερθεί η διοίκηση του Πνευματικού Κέντρου. Και σε αυτό το κτίριο λοιπόν θα γίνουν παρεμβάσεις ενεργειακής αναβάθμισης αλλά και εξασφάλισης της προσβασιμότητας.

Το έργο με τον επίσημο τίτλο ««Ενεργειακή και λειτουργική αναβάθμιση των κτιρίων του Πνευματικού Κέντρου και του Παλαιού Δημαρχείου Δήμου Ιωαννιτών» σχεδιάστηκε από την προηγούμενη δημοτική αρχή, με τη χρηματοδότηση των 3,6 εκατ. ευρώ να εξασφαλίζεται από το επιχειρησι-

ακό πρόγραμμα «Υποδομές Μεταφορών, Περιβάλλον και Αειφόρος Ανάπτυξη».

Μετά τη διαγωνιστική διαδικασία, η σύμβαση για το έργο, κόστους 3,14 εκατ. ευρώ (έκπτωση περίπου 13%), μεταξύ του Δήμου και της αναδόχου εταιρίας «Σαρακατσάνος ΑΤΕΕ», υπογράφηκε τον Φεβρουάριο του 2023. Το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης του έργου ήταν ενάμισης χρόνος.

Το έργο έχει πάρει παράταση προθεσμίας ολοκλήρωσης μέχρι τον Ιούνιο του 2025. Ένας από τους λόγους καθυστέρησης, ήταν το γεγονός ότι άργησε η απομάκρυνση των διοικητικών υπηρεσιών από το κτίριο (σ.σ. μεταφέρθηκαν σε κτίριο, στην Καλούτσιανη, τον Μάιο του 2023).

Αυτό σημαίνει ότι και φέτος η αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου θα είναι κλειστή.

Το Πνευματικό Κέντρο Κατσικά

Το καλοκαίρι του 2025, αν όλα πάνε καλά, αναμένεται να είναι έτοιμο και το... άλλο Πνευματικό Κέντρο: στον Κατσικά. Μια υποδομή, εκτός πόλης, που έχει όμως τις φιλοδοξίες της.

Στο Πνευματικό Κέντρο του Κατσικά εκτελείται το έργο της μετατροπής του κτιρίου σε Κέντρο Πολιτισμικής Δημιουργίας με χρηματοδότηση από το πρόγραμμα «Αντ. Τρίτσης». Ανάδοχος του έργου είναι η εταιρία «N & K Γκολιόπουλος ΑΤΕ» (η ίδια εταιρία που έχει αναλάβει και την ανακατασκευή του κτιρίου του παλαιού Πανεπιστημίου), η οποία ήταν η μόνη που συμμετείχε στη διαγωνιστική διαδικασία, δίνοντας έκπτωση μόλις 1%. Η σύμβαση κόστους 1,84 εκατ. ευρώ υπογράφηκε τον Ιανουάριο του 2023, με προθεσμία ολοκλήρωσης τον Ιούνιο του 2024. Η εταιρία ζήτησε και πήρε παράταση ολοκλήρωσης του έργου μέχρι τον Μάρτιο του 2025, με την αιτιολογία των επιπρόσθετων απαιτούμενων εργασιών στη στέγη λόγω εύρεσης περιττωμάτων περιστεριών, του εντοπισμού εισροής υδάτων στο υπόγειο και της αλλαγής σχεδίων για τον ανελκυστήρα.

Σημειωτέον ότι το έργο αυτό (όπως και το παλιό Πανεπιστήμιο) δημοπρατήθηκε με το σύστημα «μελέτη-κατασκευή». Η ανάδοχος εταιρία, δηλαδή, ήταν αυτή που είχε την υποχρέωση της οριστικής μελέτης, της μελέτης εφαρμογής και οποιασδήποτε απαιτούμενης συμπληρωματικής μελέτης.

Σύμφωνα λοιπόν με τον σχεδιασμό, το Πνευματικό Κέντρο Κατσικά προορίζεται να μετατραπεί σε έναν πολυχώρο υποστήριξης και προώθησης της δημιουργικής και καλλιτεχνικής βιομηχανίας, με τη δημιουργία ανοιχτών, συνεργατικών χώρων (open co-working space), χώρων δημιουργίας (maker spaces), εκθεσιακών χώρων και χώρων εργασίας για καλλιτέχνες (studios).

Ένα ενδιαφέρον εγχείρημα, που, όπως ισχύει και για το «νέο» Πνευματικό Κέντρο, η επιτυχία του εξαρτάται από το ενδιαφέρον και τη διαχείριση που θα κάνει ο Δήμος Ιωαννιτών. Κάτι που θα πρέπει να προετοιμάσουν από τώρα η πολιτική ηγεσία και οι υπηρεσίες πολιτισμού του Δήμου.

ΓΑΛΛΙΑ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ

Κάν'το όπως η Γερμανία

Ο Μισέλ Μπαρνιέ (φωτογραφία αριστερά), ο νέος επικεφαλής της γαλλικής κυβέρνησης, βρίσκεται ακόμη στη διαδικασία επιλογής των υπουργών του. Αλλά έχει ήδη περιγράψει τι θέλει να αλλάξει στη Γαλλία, με την παράτυπη μετανάστευση να βρίσκεται στην κορυφή του καταλόγου των προτεραιοτήτων του. «Έχεις την εντύπωση ότι τα σύνορα είναι πορώδη σαν κόσκινο και ότι οι μεταναστευτικές ροές δεν είναι υπό έλεγχο. Θα το αλλάξουμε αυτό», δήλωσε ο Μπαρνιέ την περασμένη εβδομάδα κατά τη διάρκεια της πρώτης τηλεοπτικής του συνέντευξης μετά την ανάληψη των καθηκόντων του. Η εφαρμογή μιας αυστηρότερης πολιτικής για τη μετανάστευση και το άσυλο ενδέχεται να παραμείνει στα χέρια του υπουργείου Εσωτερικών. Σύμφωνα με δημοσιεύματα των γαλλικών μέσων ενημέρωσης, ο Μπαρνιέ σχεδιάζει επίσης ένα ειδικό υπουργείο Μετανάστευσης. Ένα τέτοιο υπουργείο θα σηματοδοτούσε επίσης ότι ο Μπαρνιέ, που προέρχεται από

το συντηρητικό Ρεπουμπλικανικό κόμμα, παίρνει παράδειγμα από την προεδρία του συναδέλφου του Νικολά Σαρκοζί, ο οποίος ηγήθηκε της Γαλλίας από το 2007 έως το 2012 - τουλάχιστον όσον αφορά το μεταναστευτικό. Το 2005, όταν ο Σαρκοζί ήταν υπουργός Εσωτερικών, έγινε διεθνώς πρωτοσέλιδο κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψής του σε μειονοτικούς οικισμούς του Παρισιού με το σχόλιό του ότι «θα καθαρίσουμε τον οικισμό με Kärcher [σωλήνας υψηλής πίεσης]». Όταν εξελέγη πρόεδρος το 2007, δημιούργησε ένα υπουργείο Μετανάστευσης στο πλαίσιο της αυστηρότερης μεταναστευτικής του πολιτικής. Η σκληρή μεταναστευτική πολιτική του Σαρκοζί κατάφερε προσωρινά να σταματήσει την άνοδο του ακροδεξιού Εθνικού Μετώπου. Η κυβέρνηση του Μπαρνιέ εξαρτάται από την ακροδεξιά Λεπέν. Σήμερα, το πρώην Εθνικό Μέτωπο, το οποίο έχει πλέον μετονομαστεί σε Εθνικό Συνα-

γερό (RN) και του οποίου ηγείται η Μαρίν Λεπέν, έχει επιστρέψει. Ήταν το ισχυρότερο γαλλικό κόμμα στις πρόσφατες ευρωεκλογές, κερδίζοντας το 31,4% των ψήφων. Το κόμμα κέρδισε επίσης αρκετές επιπλέον έδρες στις γαλλικές βουλευτικές εκλογές που διεξήχθησαν τον Ιούνιο και τον Ιούλιο. Από την άλλη πλευρά, η συμμαχία του κεντρώου προέδρου Εμανουέλ Μακρόν κατέρρευσε. Όταν ανακοινώθηκε ο νέος πρωθυπουργός την περασμένη εβδομάδα, κόμματα τόσο της αριστεράς όσο και της δεξιάς επέκριναν την απόφαση, καθώς το κόμμα του Μπαρνιέ είχε έρθει μόνο τέταρτο στις εκλογές. Όμως το RN δήλωσε ότι δεν θα καταψηφίσει αυτόματα τον διορισμό του Μπαρνιέ, αλλά αντίθετα θα περιμένει να δει τι είδους πρόγραμμα θα παρουσιάσει, μια στάση που οι ειδικοί έχουν συνδέσει με το RN που ελπίζει σε μια αυστηρότερη πολιτική ασύλου και μετανάστευσης. «Στο παρελθόν, ο Μπαρνιέ έχει επανειλημμένα τονίσει ότι βλέπει το Brexit ως απάντηση στην απώλεια του ελέγχου της εθνικής πολι-

τικής», δήλωσε ο Ρος για τον πρωθυπουργό, ο οποίος ήταν στο παρελθόν ο επικεφαλής διαπραγματευτής της ΕΕ για το Brexit.

«Ο Μπαρνιέ φοβάται ότι αν δεν υπάρξουν θεμελιώδεις αλλαγές στην ευρωπαϊκή μεταναστευτική πολιτική, αυτό θα θέσει σε κίνδυνο ολόκληρο το ευρωπαϊκό σχέδιο μακροπρόθεσμα», πρόσθεσε.

Για να αντιμετωπιστεί μια τέτοια εξέλιξη, ο Μπαρνιέ πιστεύει ότι απαιτείται μια αυστηρότερη μεταναστευτική πολιτική. Ο νέος πρωθυπουργός δεν έχει ακόμη ανακοινώσει λεπτομέρειες, αλλά η προεκλογική του εκστρατεία για την προεδρία των Ρεπουμπλικανών το 2021 θα μπορούσε να είναι μια ένδειξη για το τι μπορεί να αναμένεται από αυτόν.

Τότε, ο πρώην υπουργός Εξωτερικών υποστήριξε την επιτάχυνση των διαδικασιών ασύλου, ζήτησε περιορισμούς στην οικογενειακή επανένωση και σκέφτηκε να σταματήσει προσωρινά την εισδοχή αιτούντων ασύλου, ενδεχομένως για αρκετά χρόνια.

Ούτε καν συνταγματικές τροποποιήσεις δεν φάνηκε να αποτελούν ταμπού προκειμένου να παρακάμπεται το δίκαιο της ΕΕ σε περιπτώσεις αμφιβολιών. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούσαν στην αποκατάσταση της εθνικής κυριαρχίας στη μεταναστευτική πολιτική και στην προώθηση της ένταξης των μεταναστών. Η εκστρατεία του, ωστόσο, δεν κέρδισε το κόμμα.

Και όμως, ενώ οι ψήφοι του Εθνικού Συνταγματος στο κοινοβούλιο για οποιαδήποτε αυστηροποίηση των μεταναστευτικών νόμων είναι πιθανό να εξασφαλιστούν, κατά τα άλλα ο Μπαρνιέ και η Λεπέν απέχουν πολιτικά μεταξύ τους.

Ο Μπαρνιέ θεωρείται κεντρώος που δεν θα αμφισβητήσει εκ βάθρων ούτε το σχέδιο ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης ούτε τα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Ωστόσο, αν και η Λεπέν δεν πιέζει πλέον να βγάλει τη Γαλλία από την ΕΕ όπως στο παρελθόν, εξακολουθεί να στοχεύει στη ριζική αλλαγή των σχέσεων με τις Βρυξέλλες.

Μέχρι στιγμής, ο Μπαρνιέ μπορεί να βασίζεται μόνο στα λιγότερα από 50 μέλη του κόμματός του, καθώς και στην προεδρική συμμαχία στην Εθνοσυνέλευση της χώρας. Τα δύο στρατόπεδα είχαν ήδη συμφωνήσει σε μια αυστηρότερη μεταναστευτική πολιτική το 2023, παρά τον αντιπολιτευτικό ρόλο των Ρεπουμπλικανών του Μπαρνιέ.

Ωστόσο, αυτό προκάλεσε τότε εντάσεις στο στρατόπεδο του Μακρόν, το οποίο αρχικά είχε προσελκύσει πολλούς αριστερούς πολιτικούς.

Μεταξύ άλλων θεμάτων, η περσινή μεταρρύθμιση εισήγαγε πολυετείς περιόδους αναμονής για κοινωνικές παροχές για ορισμένους μετανάστες εκτός ΕΕ.

Πολλά μέτρα απορρίφθηκαν στη συνέχεια από το Συνταγματικό Συμβούλιο της Γαλλίας, σε περιπτώσεις επειδή το δικαστήριο έκρινε ότι μεμονωμένες παράγραφοι παραβιάζουν

ΚΑΙ Η ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Η κυβέρνηση της Ολλανδίας ανακοίνωσε την Παρασκευή ότι σκοπεύει εντός των επόμενων μηνών να εφαρμόσει σειρά μέτρων για να περιορίσει τη μετανάστευση. Η νέα κυβέρνηση, με επικεφαλής το εθνικιστικό, αντισημιτικό κόμμα PVV του Γκέερτ Βίλντερς, ανέφερε ότι θα κηρύξει εθνική κρίση ασύλου, κάτι που θα της επιτρέψει να λάβει μέτρα για τον περιορισμό της μετανάστευσης, χωρίς τη συγκατάθεση του κοινοβουλίου. Η κυβέρνηση επιβεβαίωσε ότι στοχεύει να ζητήσει την εξαίρεση της Ολλανδίας από τους ευρωπαϊκούς κανόνες για το άσυλο.

Σε μία από τις πρώτες ενέργειές της η ολλανδική κυβέρνηση είπε ότι θα τερματίσει τη χορήγηση αδειών ασύλου αορίστου χρόνου και θα περιορίσει σημαντικά τις δυνατότητες όσων έχουν λάβει άσυλο να επανενωθούν με τις οικογένειές τους. Θα αρχίσει επίσης να επεξεργάζεται έναν νόμο με τον οποίο θα αναστέλλονται όλες οι αποφάσεις επί των νέων αιτήσεων για έως και δύο χρόνια, ενώ θα περιοριστούν και οι διευκολύνσεις που προσφέρονται στους αιτούντες άσυλο.

Όπως και η γειτονική Γερμανία, η Ολλανδία λέει ότι θα επιβάλει αυστηρότερους ελέγχους στα σύνορά της για να καταπολεμήσει την εμπορία ανθρώπων και την παράτυπη μετανάστευση.

το Σύνταγμα, σε άλλες λόγω διαδικαστικών σφαλμάτων. Για παράδειγμα, οι δικαστές ανέτρεψαν τον κανόνα που επιτρέπει στην Εθνοσυνέλευση να καθορίζει ανώτατο όριο για την εισδοχή μεταναστών, επικαλούμενοι παραβίαση της διάκρισης των εξουσιών.

Τους επόμενους μήνες, οι διαπραγματευτικές ικανότητες του Μπαρνιέ θα είναι περιζήτητες, τουλάχιστον στην ευρωπαϊκή σκηνή. Γνωρίζει πολύ καλά τους κανόνες του παιχνιδιού στις Βρυξέλλες. Ο λεγόμενος κανονισμός του Σένγκεν και ο κώδικας συνόρων του Σένγκεν θέτουν υψηλά εμπόδια για μακροπρόθεσμους συνοριακούς ελέγχους και απώθηση στα σύνορα.

Κατά συνέπεια, οι συνοριακοί έλεγχοι στα εσωτερικά σύνορα στη ζώνη Σένγκεν μπορεί να αποτελέσουν μόνο προσωρινή εξαίρεση. Ωστόσο, ο αριθμός των κρατών της ΕΕ που έχουν επιλέξει εθνικές μεμονωμένες προοπτικές όσον αφορά τη μεταναστευτική πολιτική έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια. Ο Μπαρνιέ, ο οποίος δύσκολα θα έχει θεμελιώδεις συμφέρον να υπονομεύσει το δίκαιο της ΕΕ, μπορεί τώρα να βοηθηθεί από την πολιτική δυναμική στη γειτονική Γερμανία. Λίγο μετά την ανάληψη των καθηκόντων

του Μπαρνιέ, η Γερμανίδα υπουργός Εσωτερικών Νάνσι Φέιζερ ανακοίνωσε συνοριακούς ελέγχους και «απορρίψεις σύμφωνα με το ευρωπαϊκό δίκαιο» σε όλα τα γερμανικά σύνορα μέχρι νεωτέρας.

Με τη διαφαινόμενη αλλαγή πορείας, ο σημαντικότερος εταίρος της Γαλλίας στην ΕΕ θα μπορούσε με τη σειρά του να γίνει σύμμαχος για μια αυστηρότερη μεταναστευτική πολιτική στην Ευρώπη.

Η συζήτηση στη Γαλλία είναι ωστόσο πολύ πιο προχωρημένη από ό,τι στη Γερμανία.

Η μεταναστευτική μεταρρύθμιση που ψηφίστηκε πέρυσι ενάντια στις λαϊκές διαμαρτυρίες υπερβαίνει κατά πολύ αυτό που σήμερα φαίνεται να είναι αποδεκτό από την πλειοψηφία στη Γερμανία. Η απώθηση των μεταναστών που προσπαθούν να διασχίσουν τα γαλλικά σύνορα δεν έχει γίνει πρωτοσέλιδο στη Γαλλία εδώ και πολύ καιρό.

Το 2017, όταν ο Εμανουέλ Μακρόν εξελέγη για πρώτη φορά πρόεδρος, οι γαλλικές δυνάμεις ασφαλείας σταμάτησαν περισσότερους από 50.000 ανθρώπους μόνο στα γαλλο-ιταλικά σύνορα. Οι έλεγχοι δεν γίνονταν μόνο στο δρόμο και στα τρένα, αλλά και στα βουνά.

Σ

Σε ένα σημείο της ταινίας Σκαθαροζούμης Σκαθαροζούμης (Beetlejuice Beetlejuice), η Λίντια Ντιτζ (Θουινόνα Ράιντερ), καθισμένη σε ένα παγκάκι στο νεκροταφείο, παραπονιέται στην κόρη της (Τζένα Ορτέγα) ότι «ο θάνατος είναι σκληρός». «Μερικές φορές νομίζω ότι η ζωή είναι ακόμα πιο δύσκολη», απαντά η έφηβη. Η κάμερα μεταφέρεται σε ένα κοντινό πλάνο της παραιτημένης μητέρας της, πριν το λογότυπο της Warner Bros. κάνει την επική του είσοδο και διακόψει τη συζήτηση.

ΘΟΥΙΝΟΝΑ
ΡΑΪΝΤΕΡ

Δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι αυτή η σκηνή αποτέλεσε τόσο μεγάλο μέρος της προώθησης του Beetlejuice Beetlejuice, της συνέχειας της κλασικής ταινίας του Τιμ Μπάρτον της δεκαετίας του 1980. Όποιος γνωρίζει έστω και λίγο για την καριέρα του Ράιντερ μπορεί να εκτιμήσει τη σημασία αυτής της ατάκας. Τριάντα έξι χρόνια μετά το Beetlejuice - την ταινία που εκτόξευσε τη Ράιντερ σε διεθνή φήμη όταν ήταν μόλις έφηβη - η συνέχειά του έκανε θραύση στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βενετίας, όπου ο Τύπος εξήρε την ερμηνεία της Ράιντερ ως «εξαιρετική» και «γοπτευτική».

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Η ταινία έδειξε ότι η Ράιντερ εξακολουθεί να διαθέτει αυτό το μείγμα αθωότητας και τόλμης, ευπάθειας και εξέγερσης, λεπτότητας και μυστηρίου, που την έκανε ένα από τα μεγαλύτερα αστέρια του Χόλιγουντ τη δεκαετία του 1990. Ένα αστέρι που ξεθώριασε -ή έσβησε- στην αλλαγή του αιώνα, αλλά που τώρα - χάρη στο Beetlejuice Beetlejuice -επανήλθε στο προσκήνιο. Αφού είχε εκδιωχθεί από την κινηματογραφική βιομηχανία για δύο δεκαετίες, η Ράιντερ επέστρεψε. Ο θάνατος στο Χόλιγουντ είναι δύσκολος, αλλά η ζωή του Ράιντερ στη Μέκκα του κινηματογράφου ήταν ακόμη πιο δύσκολη.

«Υπήρξε μια περίοδος που δεν ήμουν στην εποχή μου», παραδέχτηκε πρόσφατα η ηθοποιός. Μια περίοδος που, όπως λέει, κράτησε 10, 12, 15 χρόνια... Διστάζει να πει πόσο ακριβώς της πήρε για να αναρριχηθεί ξανά στο Χόλιγουντ, μια διαδικασία που ξεκίνησε με έναν μικρό δευτερεύοντα ρόλο στον Μαύρο Κύκνο. Στη συνέχεια ήρθε ο ρόλος της ως Joyce Byers στην επιτυχημένη σειρά του Netflix Stranger Things, όταν πολλοί συνειδητοποίησαν ότι δεν επιλέχθηκε για τον ρόλο από νοσταλγία, αλλά λόγω του αναμφισβήτητου ταλέντου της.

ΜΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ

Έχουν περάσει δέκα χρόνια από τότε -αυτή τη στιγμή γυρίζει την τελευταία σεζόν του Stranger Things- αλλά έχει περάσει ακόμα περισσότερος χρόνος από τότε που συναντήθηκε για πρώτη φορά με τον Μπάρτον για να κάνει το σίκουελ του Beetlejuice, στο οποίο επιστρέφουν επίσης ο Μάικλ Κίτον ως βιο-εξορκιστής Betelgeuse και η Κάθριν Ο' Χάρα, η οποία υποδύεται τη μητριά της Λίντια. Η 52χρονη Ράιντερ μπορεί να ηγείται μιας ταινίας που προβλέπεται να είναι μία από τις πέντε μεγαλύτερες εισπρακτικές επιτυχίες της χρονιάς, αλλά αυτό δεν την έχει αλλάξει καθόλου. Εξακολουθεί να αρνείται

Η «ΠΙΟ ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΟΧΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΧΟΛΙΓΟΥΝΤ»

Η Ράιντερ αποκάλεσε τη δεκαετία μεταξύ 2000 και 2010 την «πιο εξευτελιστική εποχή για να είσαι γυναίκα στο Χόλιγουντ». «Οι ηθοποιοί τιμωρούνταν επειδή δεν καταλάβαιναν το αστείο ή επειδή δεν έπαιζαν μαζί τους. Όλοι προσπαθούσαν να είναι το κουλ κορίτσι, σεξουαλικοποιημένο αλλά και ένα από τα αγόρια... Το θεωρούσα εξευτελιστικό», δήλωσε στο Esquire.

Σήμερα η ηθοποιός είναι επιτέλους ελεύθερη, τόσο σε προσωπικό όσο και σε επαγγελματικό επίπεδο. Με την κυκλοφορία του Beetlejuice Beetlejuice κλείνει ο κύκλος που ξεκίνησε όταν ήταν μόλις 16 ετών και άλλαξε τη ζωή της για πάντα. Μετά την επιτυχία της πρώτης ταινίας, η Ουινόνα αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το σχολείο αφού δέχτηκε bullying από τους συμμαθητές της, οι οποίοι την αποκαλούσαν «μάγισσα». Σύμφωνα με τα δικά της λόγια, ήταν το «περίεργο κορίτσι» και χάρη στον Τιμ Μπάρτον έμαθε να αγκαλιάζει το διαφορετικό. Ευχαρίστησε μάλιστα προσωπικά τον σκηνοθέτη, στον οποίο πρόσφατα απονεμήθηκε αστέρι στο Walk of Fame του Χόλιγουντ. «Επιβεβαίωσες τη φωνή μου. Ενισχύσατε την αυτοπεποίθησή μου να είμαι ο εαυτός μου, να ηγηθώ κόντρα στα ρεύματα της συμμόρφωσης», δήλωσε η Ράιντερ. «Η δημιουργική σου συμπερίληψη μου έδειξε πώς μοιάζει η αληθινή καλλιτεχνική συνεργασία και, με άλλα λόγια, έκανες το να είσαι ένα παράξενο κορίτσι όχι απλώς εντάξει, αλλά κάτι που πρέπει να γιορτάζεις και μάλιστα κάπως κουλ».

Το 2024, είναι και πάλι η επιτομή του cool. Τελικά, το «Winona Forever» ήταν ένα προμήνυμα για το τι επρόκειτο να ακολουθήσει.

να ενταχθεί στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, να φορέσει τακούνια στο κόκκινο χαλί - προτιμά τις μπότες - και να προσλάβει στιλίστα, προτιμώντας να διαλέγει μόνη της τα ρούχα της και να ακολουθεί τη διαίσθησή της.

Η ΕΚΤΗ ΑΙΣΘΗΣΗ

Αυτή η έκτη αίσθηση τη βοήθησε να αποφύγει τον καταδικασμένο για βιασμό Χάρβεϊ Γουαϊνστάιν, τον σημαίνοντα παραγωγό που βασιλέυε στο Χόλιγουντ την ίδια εποχή που η Ράιντερ βρισκόταν στα ύψη με επιτυχίες όπως το Edward Scissorhands, το Reality Bites και το Little Women. Ο Τζόνι Ντεπ, συμπρωταγωνιστής της στο Edward Scissorhands, έκανε διάσημο τατουάζ «Winona Forever» στο δεξί του χέρι και το ζευγάρι έγινε αμέσως το πιο καυτό ζευγάρι της γενιάς του. Όμως η Ράιντερ ισχυρίστηκε πρόσφατα ότι ο Γουαϊνστάιν την έβαλε στη μαύρη λίστα. «Τη μία φορά που υποτίθεται ότι θα είχα μια συνάντηση με τον [Γουαϊνστάιν], πήγα στο γραφείο της Miramax και του έτεινα το χέρι μου και μου έσφιξε το χέρι και κάθισα στον καναπέ και κάναμε μια συζήτηση και έφυγα», δήλωσε η Ράιντερ. Σύμφωνα με την ηθοποιό, ο Γουαϊνστάιν ήταν ένας από τους κύριους λόγους που η καριέρα της έκανε βουτιά: «Δεν του άρεσα».

Ο άλλος λόγος είναι γνωστός. Το 2001, ο Ράιντερ συνελήφθη για κλοπή επώνυμων ρούχων αξίας 6.000 δολαρίων από πολυκατάστημα του Μπέβερλι Χιλς. Τα πλάνα από τη σύλληψή της έγιναν πρωτοσέλιδα σε όλο τον κόσμο. Το γεγονός ότι η ηθοποιός ζήτησε συγγνώμη, ομολόγησε ότι ήταν εθισμένη στα βαρβιτουρικά και μίλησε για τα προβλήματα ψυχικής υγείας που αντιμετώπιζε δεν έκανε καμία διαφορά: ενώ πανίσχυροι σεξουαλικοί επιτήδευοι αλώνιζαν στο Χόλιγουντ, η ηθοποιός γελοιοποιήθηκε και διασύρθηκε. Σε τέτοιο βαθμό που η ραγδαία καριέρα της όχι μόνο έπεσε κατακόρυφα, αλλά βρέθηκε και στα πρόθυρα της φυλακής.

Το «Winona Forever» έγινε «Free Winona». Καταδικάστηκε σε τρία χρόνια με αναστολή, 480 ώρες κοινωφελούς εργασίας, πρόστιμο 10.000 δολαρίων και έπρεπε να κάνει ψυχοθεραπεία.

Και όταν το Χόλιγουντ αποφάσισε τελικά να καλωσορίσει τη Ράιντερ ξανά στο προσκήνιο, ήρθε αντιμέτωπη με τον ηλικιακό ρατσισμό της βιομηχανίας. Ενώ οι πρώην συμπρωταγωνιστές της, όπως ο ίδιος ο Ντεπ ή ο Άνταμ Σάντλερ, πρωταγωνιστούσαν πλέον απέναντι σε ηθοποιούς που ήταν γύρω στα είκοσί τους (Κριστίνα Ρίτσι, Μπέλα Χίθκοουτ), η Ράιντερ -σε ηλικία μόλις 37 ετών- έπρεπε να αρκестεί σε ρόλους όπως η μητέρα του Σποκ στο Star Trek.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Περί γυναικών

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΣΟΥΖΑΝ ΣΟΝΤΑΓΚ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΔΑΝΑΗ ΣΙΩΖΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
GUTENBERG

Προδίδουν άραγε τα γραπτά της Σούζαν Σόνταγκ (1933-2004) μια παλαιάς κοπής φεμινίστρια της οποίας οι απόψεις έχουν ξεπεραστεί από τη νεότερη φεμινιστική θεωρία, μοιάζοντας πια με ιστορικό μνημείο, με ένα μουσείο λαμπρών εκθεμάτων για το πώς σκέφτονταν και για το πώς αντιδρούσαν οι φεμινίστριες πριν από πενήντα και πλέον χρόνια; Το ερώτημα προκύπτει αμέσως με το «Περί γυναικών», που κυκλοφόρησε πρόσφατα σε μετάφραση Δανάης Σιώζιου από τον Gutenberg. Δεν είμαι προφανώς γυναίκα και δεν μπορώ να πω ότι κατέχω καλά τις εξελίξεις της φεμινιστικής θεωρίας. Επειδή, όμως, το βιβλίο δεν απευθύνεται αποκλειστικά σε γυναίκες, ούτε περιλαμβάνει μόνο τις γυναίκες, και επειδή στο έργο της Σόνταγκ θα πρέπει να προσμετρηθούν τα κείμενά της για τη φωτογραφία, για τις μεταφορές της ασθένειας (του καρκίνου) και για την ερμηνεία, που σίγουρα έχουν κερδίσει το στοίχημα με τον χρόνο, τουλάχιστον μέχρι τώρα, προτείνω να το δούμε χωρίς να βάλουμε στον νου μας έτοιμες ιδέες. Πρόκειται για ένα σύνολο άρθρων και συνεντεύξεων των μέσων της δεκαετίας του 1970 και απευθύνεται κυρίως στο αμερικανικό και στο ευρωπαϊκό κοινό της εποχής του.

Ο φεμινισμός είναι συχνά για τη Σόνταγκ μονόπαντος, δογματικός και ακτιβιστικά στείρος. Αν δούμε αντικριστά τους ρόλους των φύλων, κανένα από τα δύο δεν είναι όντως ελεύθερο. Και, ίσως, η πλήρης ελευθερία να αποτελεί ουτοπικό, αν όχι και κάπως παιδιάστικο ιδανικό. Δεν υπάρχουν, και δεν πρόκειται να υπάρξουν σε οποιαδήποτε περίοδο, τονίζει η Σόνταγκ, κοινωνίες μόνο για τις γυναίκες ή μόνο για τους άνδρες, όπως δεν πρόκειται να υπάρξουν και κοινωνίες μόνο με μία φυλή, απολύτως προστατευμένη πίσω από τους πολιτισμικούς της κώδικες. Όταν δε ρωτούν τη Σόνταγκ για το πώς σκέφτεται

το σεξουαλικό μέλλον των κοινωνιών, η απάντησή της προλαβαίνει ακριβώς το κλίμα στο οποίο ζούμε σήμερα - εκείνο που διαισθάνεται, και εύχεται, και επιθυμεί, είναι ένας ανδρόγυος κόσμος, όπου κάθε φύλο θα έχει επίγνωση των ελαστικών διαφορών του από το άλλο, ανεξαρτήτως το τι θα διαλέγει να είναι τελικά. Ας προσθέσω εδώ πως η Σόνταγκ προλαβαίνει τον καιρό μας και σε άλλο επίπεδο, λέγοντας πως το ζήτημα της δημόσιας εμφάνισης των γυναικών και της μόδας έχει να κάνει με μια θεατρικότητα και με τελετουργικές χειρονομίες που παραπέμπουν στην ομοφυλοφιλία και στο drag show.

Η Σόνταγκ ανατράφηκε με τον μοντερνισμό και υπηρέτησε (αν δεν συνέβαλε η ίδια στη διαμόρφωσή της) πιστά τη συνθήκη του μοντέρνου. Γράφοντας για την κινηματογραφική οπτική της Λένι Ρίφενσταλ, της ιέρειας του Χίτλερ στη σφαίρα της τέχνης, από τη μια πλευρά καταγγέλλει ευθέως τη ναζιστική αγωγή της, τόσο ως προς τη μορφή όσο και ως προς το περιεχόμενο, και από την άλλη προσπαθεί να εντοπίσει την απροσδόκητα παρατεταμένη επίδρασή της. Η Ρίφενσταλ αποθεώνει τη μετατροπή του ατόμου σε μάζα και σε απρόσωπη ομάδα ή κοινότητα προκειμένου να αναδειχθεί η αναμφισβήτητη ισχύς του ηγέτη (να ανατείλει ο μαύρος ήλιος της απόλυτης ηγεμονίας του) με τη διαφορά πως αν πετυχαίνει κάτι τέτοιο, το πετυχαίνει χάρη στις μορφές και τη φόρμα της. Ακόμα κι αν δεν συνδέει ανοιχτά τους Ναζί με τον μοντερνισμό, η Σόνταγκ καταφέρνει να δείξει πεντακάθαρα τους δεσμούς της αισθητικής με το πολιτικό Κακό. Το γυμνό αλλά ψυχρό (με την ψυχρότητα του αγάλματος) και ερωτικά αφοπλισμένο σώμα όπως το σκιαγραφούν οι εικόνες των ντοκιμαντέρ της, η τυφλή εξύμνηση της γυμναστικής και η εκτροπή της σαρκικής ζωντανίας σε αφηρημένο, υπέργειο φως χτίζουν την αισθητική του ναζισμού, συνοψίζοντας την καταστροφική ιδεολογία της - πολλώ δε μάλλον αν συσχετίσουμε τους Ναζί, όπως αρχίζει να συμβαίνει στα χρόνια της Σόνταγκ, με μια μεγάλη γκάμα σαδομαζοχιστικών φαντασιώσεων, οι οποίες στα δικά μας χρόνια έχουν καταλήξει σε απόλυτη κοινοτοπία. Αυτή είναι η Σούζαν Σόνταγκ. Χωρίς αντικείμενα λατρείας, εξαρχής καχύποπτη με δεξιές και αριστερές ιδεολογίες, με τη συνεχή αίσθηση πως οποιοδήποτε κοινωνικό φαινόμενο ορίζεται από τον πολιτισμικό ορίζοντα του ιστορικού χρόνου στον οποίο εγγράφεται, με ουμανιστικές αξίες οι οποίες δεν αναιρούν ποτέ τον βαθύ σκεπτικισμό της, αλλά και με γλώσσα ικανή να μας αιχμαλωτίσει για μεγάλο χρονικό διάστημα, δίχως, όμως, να επιτρέψει να χάσουμε ούτε προς στιγμή την κρίση μας.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/Β. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο φεμινισμός είναι συχνά για τη Σόνταγκ μονόπαντος, δογματικός και ακτιβιστικά στείρος. Αν δούμε αντικριστά τους ρόλους των φύλων, κανένα από τα δύο δεν είναι όντως ελεύθερο. Και, ίσως, η πλήρης ελευθερία να αποτελεί ουτοπικό, αν όχι και κάπως παιδιάστικο ιδανικό.

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Στον καιρό των μαστόδοντων

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Τέτοιες μέρες πριν από 18 χρόνια, κυκλοφόρησε ένας από τους καλύτερους heavy δίσκους του μέχρι στιγμής 21ου αιώνα.

Οι Mastodon, η μπάντα από την Ατλάντα της Τζόρτζια στις ΗΠΑ, κυκλοφορούσε το Blood Mountain και η συλλογή παράξενων τύπων που την αποτελούν, έσπαγε το φράγμα της υψηλής αναγνώρισης.

Είχαν ήδη δύο άλμπουμ και το ντεμπούτο τους θεωρείται ένα από τα καλύτερα πρώτα άλμπουμ στον συγκεκριμένο μουσικό χώρο.

Το Blood Mountain ήταν το πρώτο τους άλμπουμ σε μεγάλη εταιρία και ήταν επίσης concept.

Η δε θεματική του ήταν... αλλού. Έτσι και αλλιώς, οι Mastodon και ιδιαίτερα συγκεκριμένα μέλη τους έχουν καλλιεργήσει την εικόνα του «αλλού», κερδίζοντας έτσι και τον τίτλο της σύγχρονης heavy ψυχεδέλειας για πολλά σερί χρόνια. Αν δηλαδή πέσετε καμιά μέρα πάνω στον Μπρεντ Χιντς, μην του προσφέρετε πλευρότους...

Ο δίσκος όμως ήταν επικός και σημείο αναφοράς για ένα κομμάτι της μουσικής που συναντήθηκε κάπου στα σύνορα stoner και πιο κλασικού heavy ήχου. Οι κριτικές ήταν γενικά καλές ως διθυραμβικές και η μπάντα άρχισε πλέον να μπαίνει παντού: από βιντεοπαιχνίδια μέχρι τατουάζ σε ανθρώπινα σώματα.

Για να δέσει το γλυκό, στον δίσκο συμμετείχαν διάφοροι καθόλου ασήμαντοι: Ο Τζος Χομ των Kyuss-QOTSA και λοιπών, ο Σκοτ Κέλι των Neurosis, οι μισοί Mars Volta κ.α.

Όσο δε για τη μπάντα, θα την περιμένουμε και από κοντά, πού θα πάει...

LIVE

ΒΙΒΛΙΟ

16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Stand up comedy:
Χριστόφορος
Ζαραλίκος

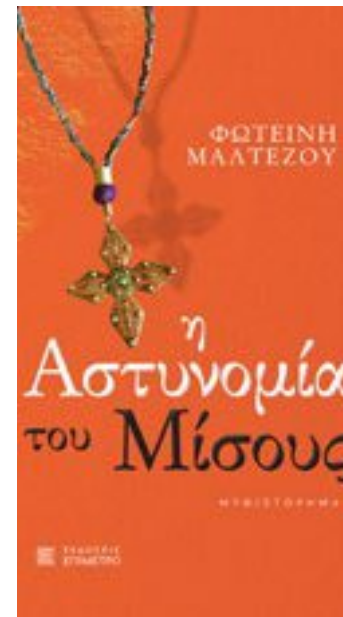
Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ζαραλίκος παρουσιάζει την παράσταση «Για τα πανηγύρια» στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ στον «Φρόντζο», στις 16 Σεπτεμβρίου, στις 21.00 (εισιτήρια από 12 ευρώ).

16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

«Τα τραγούδια
της Σωτηρίας»
με τη Χριστίνα
Μαξούρη

Ο ΔΗΜΟΣ Ιωαννινών, το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς και η Εφορεία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων παρουσιάζουν τη Δευτέρα 16 Σεπτεμβρίου στις 21:00, στο Καμπέριο Θέατρο, «Τα τραγούδια της Σωτηρίας», μια μουσική παράσταση αφιερωμένη στη Σωτηρία Μπέλλου.

Ερμηνεύει η Χριστίνα Μαξούρη. Μαζί της παίζουν οι Ζαχαρίας Γερασκλής (μπουζούκι – φωνή), Δημήτρης Κουφογιώργος (μπουζούκι), Βασίλης Προδρόμου (κιθάρα – φωνή), Δημήτρης Κούστας (ακορντεόν).
Είσοδος ελεύθερη.

22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

«Η Αστυνομία
του Μίσους»
της
Φ. Μαλτέζου

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ της Φωτεινής Μαλτέζου «Η Αστυνομία του Μίσους» παρουσιάζουν οι εκδόσεις Επίμετρο την Κυριακή 22 Σεπτεμβρίου, στις 19:00, στο Montage café (Κάνιγγος 10), στη στοά Λιάμπεη, στα Γιάννενα.

Για το βιβλίο θα μιλήσουν η Τζένη Παγγέ, μαθηματικός, καθηγήτρια Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο Κωνσταντίνος Κώτσος, φυσικός, καθηγητής Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, και ο Φώτης Μωρόγιαννης, ψυχίατρος-συγγραφέας. Στον χώρο της παρουσίασης θα εκτεθούν επιλεγμένες φωτογραφίες της φωτογράφου και αρχιτέκτονα Λίνας Καλανταρίδου.

21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πάνος Βλάχος στο T62

Ο ΠΑΝΟΣ Βλάχος έρχεται για άλλη μια φορά στα μέρη μας. Στις 21 Σεπτεμβρίου θα παίξει στο T62 στην Πεδινή, έναρξη στις 21.00. Μαζί του: Αλέξανδρος Κούρος τύμπανα, Αντωνία Τσολάκη μπάσο, Φαίβος Μποζας σαξόφωνο, Χρήστος Σπηλιόπουλος τρομπόνι και Κώστας Φόρτσας πνευστά.
Εισιτήρια προπωλούνται στο ticketsioannina και στο more.com.

23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Συναυλία Αρβανιτάκη-Ζουγανέλη

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Αρβανιτάκη και η Ελεωνόρα Ζουγανέλη έρχονται στα Γιάννενα, στο T62, στις 23 Σεπτεμβρίου. Τα εισιτήρια κοστίζουν 18 ευρώ στο ταμείο, 20 στο ταμείο, 16 μειωμένο, δωρεάν είσοδος ΑμεΑ και παιδιά κάτω των 12. Προπώληση: more.com, Public, Ticketsioannina, Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης.

17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

«Ανάμεσα τρεις θάλασσες... πέρα σε κείνο το βουνό»

ΜΙΑ ΔΡΑΣΗ με τίτλο «Ανάμεσα τρεις θάλασσες... πέρα σε κείνο το βουνό» με ηπειρωτική πολυφωνική μουσική και κείμενα που αφορούν τις δυσκολίες των γυναικών σε περασμένα χρόνια, παρουσιάζουν ο Δήμος Ιωαννινών και η Αντιδημαρχία Πολιτισμού την Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου, στις 21:00, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημ. Χατζής».

«Πρόκειται για ιστορίες γυναικών, ένα γαϊτανάκι αναμνήσεων, που ξεκινούν από τις αρχές του αιώνα και φτάνουν μέχρι τις μέρες μας. Ιστορίες από τη Μουργκάνα, το Καστρί, τη 'Δραπετσώνα' της Πρέβεζας, σε κείμενα του Σωτήρη Δημητρίου, της Τασίας Βενέτη, της Σοφίας Γιαμά και της Κατερίνας Λιόλιου» αναφέρεται σε σχετικό σημείωμα.

Επιμέλεια: Στέλλα Λένη. Χορός: Κωνσταντίνα Καλιαμούρη. Αφηγητές: Κατερίνα Λιόλιου, Αφροδίτη Αναστασίου, Ελένη Νάση, Νατάσα Πατσιούρα, Στέλλα Λένη Συμμετέχουν το Πολυφωνικό Σχήμα Ήνορο, ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Τιάνη» και η Ομοσπονδία Μουργκάνας. Η είσοδος για το κοινό είναι ελεύθερη.